

[Albrechtsen]

mulering med, at man kunne eksportere til NATO-lande.

Men så er spørgsmålet, om der ligger nogen forbedring i den nye formulering, for hvis vi nu tager tilfældet Tyrkiet, er det klart, at Danmark, hvis man tager ordene for pålydende, ikke efter den formulering kan eksportere våben til Tyrkiet, for dér anvendes de til undertrykkelse – det går jeg ud fra at både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre er enige i – og det vil sige, at der kan være den forskel på den gamle formulering og den nye formulering, at det nu bliver forbudt at eksportere våben til Tyrkiet.

Hvis det er sådanne ting, der ligger i den nye formulering, er det altså fremover også forbudt at eksportere våben f.eks. til Frankrig eller til USA, og så kan det være, der ligger en forbedring i det punkt. Det vil vi meget gerne høre om, for det kan aldrig være heldigt, at man bruger NATO-medlemskabet som kriterium. Men vi synes altså, det er dunkelt på det punkt, og det vil vi gerne høre noget nærmere om.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I modsætning til hr. Leif Hermann synes jeg, at der er sket en glædelig udvikling under forslaget's behandling i udvalget, så jeg kan altså glæde mig sammen med hr. Bernhard Baunsgaard, men der er jo heller ingen af os to, der er så ultimativ. Vi foretrækker altså en løsning, som jeg forstår at de fleste kan slutte sig til.

De indvendinger, jeg har haft imod det tidligere radikale beslutningsforslag, er faldet væk. Det, der er tilbage af det oprindelige beslutningsforslag, giver ikke regeringen anledning til problemer. Forslaget vil ikke resultere i væsentlige indgreb på området. Tværtimod må ændringen angående de lande, hvortil der nu må eksporteres krigsmateriel, antages at medføre en vis udvidelse i adgangen til eksport i forhold til den nuværende retstilstand.

Ændringsforslaget's formulering på dette punkt betyder f.eks., at der kan eksporteres til lande, som i overensstemmelse med FN-pagtens artikel 51 forsvarer sig mod et væbnet angreb, hvilket vi nok ikke kunne have givet tilladelse til efter den nugældende våbenlov, men denne udvidelse af eksportadgangen finder jeg principielt rigtig.

I øvrigt kan jeg henvise til Udenrigsministeriets skrivelse, der i dag er videresendt til retsudvalget, og som man har modtaget her til formiddag.

Hr. Ole Espersen gjorde en bemærkning vedrørende et enkelt punkt, nemlig hvor de årlige indberetninger skulle behandles, hvorom hr. Espersen sagde, at der var stillet forslag om, at det skulle ske i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Selv om Det Udenrigspolitiske Nævn i modsætning til andre udvalg i Folketinget er lovbestemt, er det min opfattelse, at det er Folketingets afgørelse, og når Folketinget – vel næsten alle partier – har den opfattelse, at det er rigtigt, at beretningen bliver afgivet til Det Udenrigspolitiske Nævn og ikke f.eks. til udenrigsudvalget, mener jeg, at vi udmærket kan følge det, så jeg vil altså her henholde mig til, hvad Folketinget mener er rigtigt.

Ole Espersen (S):

Jeg er glad over, at justitsministeren ikke har nogen kritisk holdning til vores ønske om en årlig rapport til Det Udenrigspolitiske Nævn, for bemærkningerne fra udenrigsministeren er jo unægtelig meget kritiske og meget kategoriske.

En anden ting, jeg gerne vil kommentere, er ministerens glæde over, at der nu sker en udvidelse af eksportmulighederne. Nu er det jo sådan, at det i øjeblikket er regeringen og administrationen, der bestemmer, i hvilket omfang og til hvilke lande der kan ske eksport af våben; det er ikke fastlagt i lovgivningen. Det vil sige, at regeringen har stået frit med hensyn til at ændre praksis i forhold til den gældende retstilstand.

Den frihed fjerner Folketinget nu, og derfor er det efter vores opfattelse en forkert udlægning af den gældende retstilstand, hvis man siger, at der nu sker en udvidelse. Det vil sige, at ændringsforslaget betyder, at eksport kun kan ske, hvis der er grund til at tro, at våbnene bruges i overensstemmelse med FN-pagten, og det er nu engang lovligt at forsvare sig selv.

Men jeg vil gerne gentage det, jeg sagde før, nemlig at dette ikke er nogen opfordring til øget eksport. Det er ikke et påbud til regeringen om øget eksport; det er et påbud om at følge de internationale spilleregler, når det drejer sig om samarbejde om våbenprodukti-